

[Lindholt.]

tuel strafskyld for hr. Glistrup. Vi ved, at der er en sag i østre landsret, hvor der skal tages stilling til, om denne fiktionsteori, som anklagemyndigheden har fremsat, overhovedet kan holde i hvert fald i en konkret sag, som foreligger.

Det kan ikke være rigtigt, at vi så skal tage stilling herinde, inden dette spørgsmål bliver afgjort, og vi ved, at det kommer for i østre landsret i oktober måned. Hvorfor så dog ikke afvente dette? Mere haster det jo heller ikke. Forholdet er jo da desuden det, at der intet foretages i byretten eller fra anklagemyndighedens side i sommermånederne alligevel. Man kunne udmærket have udsat hele denne sag og så sørget for at få de oplysninger, som var nødvendige for en rimelig behandling af den. Det skorter sandelig ellers ikke på lyst til at indhente udtalelser fra alle mulige og umulige steder, når man skal behandle lovforslag i folketinget, men i denne sag synes jeg rigtignok, det har skortet lidt på interessen for at få yderligere oplysning til belysning af så vigtig en ting, som det er, at en kollegas immunitet skal ophæves.

Jeg tror at kunne sige, at dette er en form for politisk forfølgelse, som savner sit sidestykke i dansk parlamentarisk historie, når bortses fra, da man fængslede kommunisterne i henhold til den grundlovsstridige kommunistlov.

Vi mener derfor, at denne sag bør udsættes, og vi mener navnlig, at den bør udsættes, for at der kan ske en fornyet udvalgsbehandling, således at folketingets medlemmer kan få tid til at besinde sig endnu en gang, og derfor fremsætter vi følgende:

Forslag om motiveret dagsorden:

„Idet folketinget udtaler, at spørgsmålet om ophævelse af hr. Glistrups immunitet ikke er modent til folketingets stillingtagen på nuværende tidspunkt og på det foreliggende grundlag, tilbagesender tinget sagen til fornyet udvalgsbehandling

og går derefter over til næste sag på dagsordenen.“

Jeg opfordrer folketingets medlemmer til at give en politisk modstander en fair behandling, og det kan de gøre i første omgang ved at stemme for dette dagsordensforslag.

Og så skal jeg i øvrigt til slut henstille til

formanden, at mødet afbrydes, når talerækken er ovre, således at grupperne kan få lejlighed til at overveje dette forslag.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår nu i forhandlingen.

Poul Westergaard (DR):

Jeg tager ikke ordet på min gruppes vegne, men kun på egne vegne. Min holdning i sagen er ikke dikteret af nogen som helst specielt positiv interesse for hr. Glistrup eller hans politik, men jeg er oprigtigt forundret over, at et meget stort flertal af dette tings medlemmer i denne sag mener at kunne nøjes med den ret intetsigende tilkendegivelse, som fremgår af flertalsindstillingen i betænkningen. Hverken flertalsindstillingen eller den tale, som ordføreren for flertallet, hr. Skytte, har holdt, dækker mine synspunkter i sagen.

Der er ting i sagen og i hr. Glistrups redegørelse, der er vedlagt betænkningen som bilag 6, som gør indtryk på mig. Undersøgelsen, der danner grundlag for den påtænkte tiltalerejsning, er ikke tilendebragt. Det siges, at de fortsatte undersøgelser måske kan give anledning til at udvide tiltalen. Det siges ikke, at de måske også vil kunne begrunde, at tiltale i nogle forhold bør frafaldes, men muligheden kan vel ikke på forhånd helt udelukkes. Jeg synes, det er en usikkerhed, som dette ting ikke bør af-finde sig med i en sag af denne karakter. At man tidligere i sager af en anden karakter og under andre omstændigheder har affundet sig med en tilsvarende usikkerhed, det er ikke nogen betryggelse. Hvad er det egentlig, der forhindrer, at spørgsmålet om sagsrejsning og immunitetsophævelse kan udskydes, indtil de igangværende undersøgelser er tilendebragt og beslutningsgrundlaget er i orden?

Der er andre ting omkring sagen, der bekymrer mig. For et par år siden havde jeg lejlighed til på nærmeste hold at følge to politisk betonede sager ved østre landsret. De var anlagt af hr. Lars O. Grønborg. Den ene drejede sig om, hvorvidt grundlovens § 20 gav mulighed for, at Danmark kunne indtræde i EF, og den blev rejst på baggrund af udbredt uenighed mellem statsrets-